

Kuća koju je izgradio Jack (The House That Jack Built)

Lars von Trier, 2018.

stupnjevanje: bolesno... prebolesno... Lars Trier

Nikad, ali baš NIKAD ne bih potrošio ni slova na Larsa (lažnog - von) Triera, ali imam svetu građansku dužnost najozbiljnije upozoriti pučanstvo na nemjerljivu štetu po psihu svakog normalnog čovjeka koji bi pokušao gledati njegov film: Kuća koju je izgradio Jack.

Nije mi toliko nevjerovatna činjenica kako u ovom današnjem svijetu nakaradnih vrijednosti netko može snimiti film koji detaljno daje upute kako bez ikakvog normalnog razloga masakrirati ljude i pri tom veličati "umjetnost" ubijanja i namještanja mrtvih ljudi u "umjetničke skulpture", koliko mi je nevjerovatno da filmski cenzori dozvoljavaju prikazivanje takvog filma.

Pomiren sam s time kako u svim tim bjelosvjetskim cenzorskim komisijama sjede ljudi drugačije spolne orijentacije (homoseksualci) jer to je moderno pa je očigledno zabranjeno u filmovima vidjeti golo žensko tijelo, ali muških sisa i dlakavih guzica ima preko svake mjere. Ali ne mogu se pomiriti da filmovi prepuni nasilja prolaze cenzorske škare kao kroz putar. I onda se svi čude kad gotovo svakodnevno, bez ikakvog razloga neki nabrijani devijant sa Breivik - Cruz sindromom poubija stotinjak djece ili odraslih sa izgovorom kako je samo želio malo islikavanja po vijestima.

Ovaj film stvara takve psiho - sado pacijente i opravdava njihove zločine te bi samim time trebao biti ne samo zabranjen, već i uništen paljenjem, dezintegracijom i zakopavanjem pepela u rupu duboku najmanje kilometar te nasipan otpornim betonom tipa onog kojim je zatrpan reaktor u Černobilu i Fukushima Daiichiju. Nemojte me sad udaviti sa umjetničkom slobodom jer u ovom filmu NEMA nikakve umjetnosti osim u tehničkom dijelu koji bi isto tako odradio bilo koji dobar filmski redatelj sa predobrim proračunom i izvrsnim glumcima (Matt Dillon, Bruno Ganz, Uma Thurman). I slažem se kako o ukusima ne treba raspravljati, ali ovaj film je stvarno neukusan do bola.

I običan srednjoškolski psihijatar vrlo dobro zna kako u svakom čovjeku, negdje u dubini primozga, čuči neka zvijer, a ovakav psiho uradak budi upravo tu životinju pa i nekom do tada normalnom čovjeku može ovaj film biti klik u glavi i pobuda za nekim predatorskim sadizmom nad drugim ljudima. Hoće li mu na suđenju biti olakšavajuća okolnost gledanje ovog filmskog umjetničkog nedjela?

Ovaj film je službeno okarakteriziran kao drama horror, ali meni osobno je to puno preblaga kategorija jer bi trebalo zbog takvih filmova izumiti novu: kvazi snuff XXX i morao bi imati oznaku +100 jer nakon stote, čovjeku je svejedno što gleda, a i ne može nikomu nauditi.

Priznajmo, svi smo mi pomalo luckasti, svatko na svoj način. Ali, Lars Trier je i ovim filmom pokazao koliko je opasan po okolinu i u neka normalna vremena bio bi trajno hospitaliziran u nekoj jačoj ustanovi zatvorenog tipa.

S punom moralnom odgovornošću potpisujem sve gore napisano jer pomno pratim "umjetnički" rad ovog osvjedočenog psihičkog bolesnika, alkoholičara i narkomana još od davnih dana kad sam se oduševio filmom Dogville.

Damir "plemeniti" Trajčević